

SHANONS LIEFDE

R.M. van Schaik

Het was al vroeg in de morgen toen Shanon eindelijk haar sleutel in het slot van haar voordeur stak. Drie uur eerder wilde ze al naar huis, maar dat was niet erg goed gelukt.

Alhoewel ze de aantrekkelijke Tom enige tijd van zich had afgehouden kon ze hem na enig aandringen al niet meer weerstaan. Tom had haar zelfverzekerd en dwingend van het feest weggevoerd naar de parkeergarage waar ze haar auto had geparkeerd. En nog voor ze de auto bereikten kwam het tot een innige omhelzing waar ze zelf van schrok. Shanon was helemaal niet het type vrouw voor een onenight-stand en na haar laatste relatie, die drie jaar duurde, had ze zichzelf voorgenomen om de eerste jaren mannen maar even te mijden. Hoe kon het dan toch zijn dat ze toeliet dat zijn handen al snel op plekken kwamen die haar in extase brachten. En hoe kort duurde het totdat ze samen in haar auto belandden en dat ze hierin uitbundig de liefde bedreven in plaats van onmiddellijk naar huis te rijden.

Eenmaal door de voordeur liep ze meteen door naar de badkamer en vulde het bad. Nog totaal in de war van de afgelopen uren. Het warme bad bracht Shanon enigszins tot bezinning.

Zou Tom wat in haar drankje hebben gedaan waardoor ze geen weerstand kon of wilde bieden of was het gewoon een samenloop van omstandigheden en het feit dat ze al enige tijd alleen was.

Ze besloot te gaan slapen maar kon de slaap ondanks het late uur niet vatten. Plotseling schoot het haar te binnen dat Tom zijn nummer in haar hand had geschreven toen ze na het avontuur naar huis wilde. Het nummer was in bad echter grotendeels vervaagd en niet meer leesbaar. Hoe kon ze dat nu vergeten en wat nu? Ze wist alleen hoe hij heette en op het feest leek hij niemand anders te kennen. Als ze hem niet belde dan zou hij denken dat de ontmoeting voor wat haar betreft niet voor herhaling vatbaar was en ze wist ook bijna zeker dat ze zelf haar naam of adres niet aan hem gegeven had. Ineens was ze klaarwakker. Het zal toch niet dat ze eindelijk de man van haar dromen had ontmoet en hem dan nooit meer terug zou zien?

Hoe langer ze er over nadacht hoe meer ze het zeker wist. Er zat niets in haar drankje en ze was gewoon keihard gevallen voor de charmes van de zelfverzekerde Tom. Maar was het wel wederzijds en was ze niet gewoon gebruikt voor een kort avontuurtje? Tom was een zeer aantrekkelijke lange man met donkere ogen en halflang haar. Dit soort momenten beleefde hij vast regelmatig en ze was vast een van de velen die zijn versiertactiek niet kon weerstaan.

Haar gedachten aan Tom lieten haar niet los en nog voelde ze zijn intense omhelzing en de manier waarin hij haar met een zachte stem in haar eigen auto had gedwongen. Nou ja gedwongen, achteraf bezien was er geen sprake van dwang en had ze zich meer dan gedacht en wel heel gemakkelijk overgegeven aan de passie van het moment. Ze droogde zich langzaam af en zonder wat aan te trekken kroop ze onder de lakens om moe en voldaan in slaap te vallen. De volgende morgen werd Shanon wakker van de kerkklok die op nog geen driehonderd meter van haar openstaande raam oneindig te keer ging. Ze had geen idee waarom de klokken zeker tien minuten doorgingen met luiden en vervloekte de koster die de herrie veroorzaakte. Ze trok haar dekbed ver over haar hoofd en probeerde minutenlang het geluid te dempen, maar de gedachten over Tom en het verdwenen telefoonnummer maakten dat ze plotseling klaarwakker was. Een ontbijt zag ze niet meer zitten en na een korte stop via de badkamer en de kledingkast stond ze binnen 15 minuten buiten bij haar auto. Ze stapte in en besloot even naar het strand te gaan om de vreemde avond er voor nog eens goed te overdenken. Jammer genoeg was ze niet de enige die op deze warme dag het strand opzocht en al snel stond ze vast in de file. Ze verdraaide haar achteruitkijkspiegel en nam de tijd om haar ogen en lippen weer toonbaar te maken.

Haar auto was ook niet helemaal ongeschonden uit de strijd gekomen en in het hemeltje stonden haar voetafdrukken als tastbaar bewijs van het onstuimige afscheid van de avond er voor. Met enige moeite kreeg ze vanaf haar zitplaats de leuning van de rijdersstoel weer in een zitpositie.

Haar hart stond even kort stil toen ze tussen de rugleuning en de zitting ineens een mobieltje vond. Die kon alleen maar van Tom zijn. Nieuwsgierig stuurde Shanon haar auto uit de file naar de parkeerplaats van het benzinestation. Nu zou ze toch nog het telefoonnummer hebben en meteen een reden hebben om bij hem langs te gaan. Met trillende vingers zette ze het mobieltje aan om niet verder te komen dan het scherm van de pincode. "Balen", dat was een onverwachte domper op de mooie vondst. Langzaam toetste ze vier keer een nul in, hopen de dat Tom een van de vele gemakzuchtige gebruikers zou zijn die zijn pincode liet voor wat het was. Maar in het scherm verscheen slechts de tekst foute pincode, toets opnieuw. Met nog steeds trillende vingers toetste ze vier maal een 1 en bingo. Dat was nog eens simpel. En een meevaller want nu lag de weg naar Tom weer wijd open. Het startscherm maakte een volgende keuze lastig. Eerst zijn nummer zoeken of toch eerst even in de mail en de foto's kijken. Nieuwsgierig en ongeduldig tegelijk besloot ze om eerst maar even wat foto's te bekijken.

Maar vreemd, behalve foto's van een nog jong meisje en een schattig jongetje waren er geen afbeeldingen. Het jongetje leek ook wel verdomd veel op Tom. Shanon's gedachten gingen ineens razendsnel. Was hij getrouwd, had hij soms twee kinderen? Ze bedacht ineens dat ze in haar passie en plotselinge verliefdheid helemaal niet had gevraagd of hij soms al bezet was. Een logische redenering als je bedacht wat een knappe verschijning hij was. Hoe kon ze zo stom zijn. Geen moment was het in haar opgekomen dat ze wellicht gewoon een avontuurtje was van een ontrouwe echtgenoot. Ze schrok er van, was haar eerdere relatie met Johan niet stuk gegaan door precies zo'n avontuurtje? Haar gedachten gingen onmiddellijk terug naar de laaiende ruzie die ze met Johan had gehad voordat ze definitief afscheid van hem nam. Ook hij vond dat een avontuurtje wel moest kunnen. Na de ontdekking en een heftige ruzie was haar relatie met Johan nogal abrupt en redelijk onverwacht over en nu was ze misschien wel zelf de oorzaak van een gebroken huwelijk van een ontrouwe echtgenoot met twee onschuldige kindjes die nu door haar schuld misschien wel verder zouden moeten met gescheiden ouders.

Het eerst nog warme intense gevoel maakte plaats voor schaamte. Hoe had ze zo stom kunnen zijn.

En hoe snel was ze niet bezweken voor zijn verleiding zonder ook maar te weten met wie ze eigenlijk zo snel de liefde bedreef. Boos en kwaad op zichzelf gooide ze het mobieltje op de grond en de tranen sprongen in haar ogen. De intense verliefdheid die ze niet eerder had ervaren maakte plaats voor woede op zichzelf en op de overspelige Tom. Allerlei gedachten spookten door haar hoofd.

Waar was zijn vrouw? en was ze misschien ook wel op hetzelfde feest? Ze wilde er niet aan denken maar toch speelde het steeds door haar hoofd dat zijn vrouw misschien wel nietsvermoedend aan de bar zat terwijl zij en Tom zich in de auto misdroegen. Of was Tom misschien wel gescheiden en juist op zoek naar een nieuwe relatie. Dat kon natuurlijk ook. Ineens waren er toch meer opties. Had ze niet te snel gedacht dat het misschien wel allemaal heel anders was als dat ze in de eerste instantie dacht?

De foto's van de twee kinderen hadden onbewust meteen het meest voor de hand liggende scenario in haar hoofd gezet. Er was echter geen foto van een vrouw in het toestel.

En als hij nog getrouwd was en foto's van de kinderen in zijn toestel had, dan zou het voor de hand liggen dat er ook een foto van zijn vrouw in zou staan.

Door twijfel overmand pakte ze het toestel op om nogmaals te zoeken naar een foto van een vrouw. Maar nee hoor, geen foto's. Opnieuw begon ze met trillende handen het mobieltje verder te onderzoeken. Het emailknopje was het eerstvolgende dat aan de beurt was. Dat had ze ondertussen al besloten.

En ja hoor, een hele rits mailtjes kwam voorbij en één voor een las ze mailtjes, maar echt veel wijzer kon ze er niet van worden. De berichten waren kort en bondig en bijna allemaal zakelijk zo te zien.

Shanon besloot alle mailtjes grondig door te lezen. Hij leek bezig met de aan en verkoop van meerdere huizen. Zou hij makelaar zijn? De mailtjes waren onvoldoende concreet om een goed beeld te vormen. Dan maar zijn whatsapp bekijken.

Trillend sloot ze de email af en opende het lonkende appje. En ja hoor daar kwamen de vele berichtjes waar ze zo bang voor was. De “ik hou van je” berichtjes en “tot zo” en “ik mis je” lieten weinig aan de verbeelding over.

Hij was dus wel degelijk met iemand en het contact was best wel intens. Opnieuw sprongen tranen in Shanon's ogen. Zou het dan toch? Ze wilde ineens toch alles weten en doorzocht het mobieltje minutieus. Toch kwam ze er niet veel verder mee. Zelfs een huisadres ontbrak. Ze zat nog midden in het openen van de documentjes toen plotseling het toestel overging. Van schrik liet ze het toestel vallen. Was het iemand die Tom belde of was hij het zelf, op zoek naar zijn verloren toestel.

Ze twijfelde erg lang voordat ze het toestel weer op durfde te pakken. Langzaam en vol twijfel ging haar vinger naar het groene knopje en nog sneller dan gedacht had ze het ook ingedrukt. Haar nieuwsgierigheid won het van haar angst om hem te confronteren met haar ontdekkingen.

‘Hallo, hallo’ ? klonk het in de speaker. Het was Tom, ze herkende zijn diepe stem meteen. ‘Eh ja, met Shanon’ antwoordde ze. ‘Shanon hoi, je spreekt met Tom’ klonk het in het mobieltje, ‘wat fijn dat je mijn toestel hebt gevonden, ik vermoede al dat het tijdens onze woeste vrijpartij uit mijn zak gevallen moest zijn’

‘Hoe voel je je? En waarom heb je mij nog niet gebeld?’ De vragen waren duidelijk en hoorbaar maar Shanon zocht naar woorden om te vertellen wat ze voelde en waar ze bang voor was. ‘Ik eh.. had je nummer per ongeluk van mijn hand gewassen en wist niet hoe ik je kon bereiken, maar zojuist vond ik je telefoontje’ ‘Heb je tijd om hem even langs te brengen straks?’ vroeg hij. ‘Dan kunnen we elkaar meteen weer even zien’ Shanon schrok van zijn vraag. In haar achterhoofd spookten de foto's van de twee kindjes nog rond. ‘Kun je niet even naar het strand komen?’ hoorde ze zichzelf zeggen.

Tom ontmoeten op een plek waar ze niet geconfronteerd hoefde te worden met zijn werkelijke bestaan leek haar aanlokkelijker. En op het strand zou ze hem wat makkelijk kunnen confronteren met haar bevindingen uit het mobieltje.

Tegelijk schaamde ze zich een beetje om Tom te moeten vertellen dat ze in zijn mobieltje had gesnuffeld. Dat ze Tom's nummer niet wist was natuurlijk geen reden om in zijn fotomapje te kijken. 'Dat is goed, dan zie ik je straks bij de pier.' 'Kus', riep hij nog en hij had de verbinding al verbroken voordat ze beseftte dat het gesprek afgelopen was.

De zenuwen gierden door haar keel. Nu zou ze Tom opnieuw ontmoeten, maar onder hele andere omstandigheden. Hoe ga ik het hem vertellen en hoe breng ik die kinderen en zijn huwelijk ter sprake? Zou hij zelf opbiechten en vertellen dat hij al jaren in scheiding lag of zou hij het onderwerp vermijden en haar opnieuw onwetend achter laten. Dat nooit dacht ze. Tom had haar willens en weten gebruikt en haar verleid. De avond er voor ging opnieuw door haar gedachten. Hoe hij haar zo ineens had weten te verleiden en hoe hij haar zo snel verliefd had gekregen op iemand die ze nooit eerder had ontmoet.

Eigenlijk was ze zelf net zo schuldig aan deze affaire, bedacht ze zich. De plotselinge passie had haar denkvermogen lam gelegd. Het enige waar ze aan had kunnen denken was hoe ze hem zo snel mogelijk zou kunnen kussen.

Misschien had hij wel helemaal niet de intentie om het op een vrijpartij aan te laten komen en had hij haar gewoon veilig naar haar auto in de donkere verlaten parkeergarage willen brengen. Ineens leek het of zij eigenlijk zelf schuldig was aan het hele avontuur en was ze zelf de oorzaak van het hele gebeuren. Door haar was een mooi huwelijk misschien wel gestrand en dan die kinderen. Ze walgde van haar eigen gedrag, maar tegelijkertijd kwam het warme gevoel van de vorige avond opnieuw over haar heen. Ze merkte dat de onzekerheid toenam naar mate ze er langer over nadacht.

Het was nog moeilijk om een parkeerplaats te vinden bij de drukbezochte pier. Na drie keer rond rijden vond ze eindelijk een plekje. Nu nog een parkeerbonnetje. Het verliefde stel voor haar had nogal veel moeite met de parkeermeter en hield de rij wachtenden behoorlijk op.

De twee hadden echter behoorlijk veel pret samen en deden Shanon terugdenken aan de vorige keer dat ze hier was, samen met haar Johan. Ze kwamen hier vaak en ontelbare keren hadden ze ook samen bij dezelfde parkeermeter gestaan. Gek toch, dacht ze, dat zulke onbeduidende dingen je gedachten naar het verleden kunnen voeren. Alhoewel de relatie nogal heftig was stukgelopen waren er toch eigenlijk meer positieve herinneringen dan slechte. Opnieuw bedacht ze hoe ze nu zelf in de fout was gedaan en dat Johan misschien wel in een soortgelijke situatie was beland als zijzelf de avond er voor.

Door haar hoofd speelden ineens allerlei gedachten door elkaar. Had ze Johan niet zonder hem in de gelegenheid te stellen om het uit te leggen aan de kant gezet, terwijl hij misschien wel gewoon verleid was door die slet en was ze nu niet zelf net zo'n slet, die zometeen een ontmoeting heeft met een getrouwde man. Gelukkig was de rij ondertussen verdwenen en kon ze haar gedachten focussen op de parkeermeter die gewillig haar euro's inslikte.

Het kenteken intoetsen op de meter duurde slecht een minuut en enigszins tot bezinning liep ze richting de pier.

Het zou nog wel even duren voordat Tom er was. Ze wist niet eens waar hij vandaan moest komen en of hij wel zo onverwacht weg kon. Zijn vrouw zou toch willen weten waar hij zo plotseling naar toe moest. En hoe zou hij thuis hebben verklaard waar zijn telefoontje was gebleven na gisteravond. Hetzelfde telefoontje brandde intussen in haar hand. Ze was nog lang niet klaar met het doorzoeken van alle bestandjes, maar tegelijkertijd durfde ze het toestel ook niet verder te doorzoeken. Ze zou al moeite genoeg hebben om te vertellen dat ze zijn fotoalbum had bekeken en dat ze de vele 'ik hou van je' berichtjes had gelezen.

Het duurde al met al nog ruim een half uur voordat ze ineens een zachte hand op haar schouder voelde. Ze draaide zich om en zag Tom zich voorover buigen om haar te zoenen. Ze twijfelde, liet ze zich opnieuw zoenen en zou ze hem op afstand houden. Waarom had ze daar niet over nagedacht.